

PERMANENT CONFERENCE OF UKRAINIAN ORTHODOX BISHOPS BEYOND THE BORDERS OF UKRAINE

EPISTLE FOR APOSTLE PHILIP'S FAST - ADVENT

"Therefore, the Lord Himself will give you a sign: behold, the virgin shall conceive and bear a Son, and you shall call His name Immanuel." (Isaiah 7:14)

"So all this was done that it might be fulfilled which was spoken by the Lord through the prophet, saying: 'Behold, the virgin shall be with child, and bear a Son, and they shall call His name Immanuel', a which is translated, 'God with us.'" (Matthew 1:22-23)

Dearly beloved clergy, monastics and faithful of our Ukrainian Orthodox Eparchies beyond the borders of Ukraine and to all throughout the world who prepare during this Phillip's Fast – Advent for the Nativity of our Lord and Savior Jesus Christ – "our Savior – God with us":



Approximately 700 years before the Nativity of Christ, Isaiah prophesized that He would be born of a virgin, which we see was, indeed, fulfilled in Bethlehem as described in the Gospel of Matthew. The world awaited the arrival of the Messiah – the Savior – sometimes with patience, sometimes with doubt, sometimes with impatience and sometimes with outright rebellion. We have been blessed to become faithful witnesses to the Truth of the Incarnation of God – the Word of God – Jesus Christ – God with us – God, one of us – God Who offered, and continues to do so, Himself for our salvation.

The world of the time of the Incarnation – the Nativity of the Christ-Child – quite frankly, failed to recognize that the wait was over. No one expected the Messiah – the Savior – would come as an innocent child, born of a virgin in a cave and placed into a food trough of domestic animals. And yet, from these almost unfathomable circumstances we set out upon the path leading to our salvation.

After the Great Feast of Pentecost, the Apostles and their successors, under the inspiration and guidance of the Holy Spirit, knew that theirs was a holy and inescapable responsibility to bear witness to Christ – the Incarnated Son of God – Who is risen from the dead. It was not an easy task. The Evangelist, Apostle Matthew utilizes history to reveal who this Jesus was to those who identified themselves completely through their own history. In the first chapter of his Gospel, which we read during Divine Liturgy on the Sunday before the Nativity, Matthew presents the genealogy of Jesus Christ through 42 generations: from Abraham to David, fourteen generations, from David to the captivity in Babylon, fourteen generations and from the captivity in Babylon to Christ – fourteen generations. Following this presentation, Matthew goes immediately into the narrative of the Nativity of our Lord.

Matthew understood that it was extremely important to convey to the people of God that this Jesus Christ was one of them, an integral part of their entire history – not a stranger who has no compassion or love for them – but one of them who came to fulfill God's loving promise to them. The point of all this is that Matthew was trying to convey to all that all that history, all those generations were leading to something – something far beyond what they had ever humanly expected.

The entire New Testament does the same for all of us who comprehend that the Son of God remains as "one of us". All that we witness in the Gospels and the Epistles and Revelation – both the good (in human terms) that we read and the bad that we read – continue to reveal to us that everything is still "leading to something" – and that something is the expectation of our salvation, to becoming one with God.

Our prayer is that as we proceed through this pre-Nativity season, we keep this expectation in clear focus. God has come to US, God is among US and God will embrace US once again in His Heavenly Kingdom, if we live as those who clothed themselves in Him during the Holy Mystery of Baptism and received the fullness of Grace from the Holy Spirit in the Holy Mystery of Chrismation. Let us strive always to keep that baptismal garment, the pure white cloth in which we were wrapped following our Baptism, as unblemished by sinfulness on the day of our repose as it was originally.

Let us prepare through prayer and fasting and in contemplation of the purity of LOVE offered to us in an innocent child, continually dwell upon the ultimate goal – that something – that God has been leading us to through all the generations of human history.

In the All-Encompassing Love of our Lord and through the prayers of the Holy Apostle Phillip,

- + YURIJ – Metropolitan Ukrainian Orthodox Church of Canada
- + ANTONY – Metropolitan Ukrainian Orthodox Church of the USA, South America and Diaspora
- + JEREMIAH – Archbishop Ukrainian Orthodox Eparchy of South America
- + DANIEL – Archbishop Ukrainian Orthodox Church of the USA and Diaspora
- + ILARION – Bishop Ukrainian Orthodox Church of Canada
- + ANDRIY – Ukrainian Orthodox Church of Canada

ПОСТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

ПОСЛАННЯ НА ПОЧАТОК РІЗДВЯНОГО ПОСТУ ФИЛИПІВКИ



“Тому Господь Сам дасть вам знак: Ось Діва в утробі зачне, і Сина народить, і назвеш ім'я Йому: Еммануїл.” (Іс. 7:14)

“А все оце сталося, щоб збулося сказане пророком від Господа, який провіщає: Ось діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвуть Йому Імення Еммануїл, що в перекладі є: З нами Бог.” (Мт. 1: 22-23)

Возлюблене духовенство, монашество та вірні наших Українських Православних Єпархій за межами України та по всьому світі, хто готується під час цього Филипівського Посту - До Різдва Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа - “наш Спаситель – з нами Бог” :

Приблизно за 700 років до Різдва Христового Ісаїя пророкував, що Він народиться від Діви, і ми бачимо, що справдилося це у Вифлеємі, як описано у Євангелії від Матфея. Світ чекав приходу Месії - Спасителя - хто з терпінням, хто із сумнівом, іноді із нетерпінням, а іноді відвертим бунтом. Ми були благословенні стати вірними свідками Втілення Істинного Бога - Слова Божого - Ісуса Христа - з нами Бог - Бога, одного з нас - Бога, який пожертвував Себе і продовжує робити це заради нашого спасіння.

Світ у часі Втілення - Різдва Христа-Дитяти - цілком відверто кажучи, не зміг визнати, що чекання завершилося. Ніхто не сподівався, що Месія - Спаситель – прийде, як невинне дитя, народжене від діви в печері і буде поміщене в ясла світських тварин. І все ж із цих майже незбагнених обставин ми стали на шлях, що веде до нашого порятунку.

Після Великого свята П'ятидесятниці апостоли та їхні наступники під натхненням і дією Святого Духа знали, що їхній святий та неминучий обов'язок свідчити про Христа - Втіленого Сина Божого - Воскреслого з мертвих. Це було непросте завдання. Апостол та Євангелист Матфей використовує історію, щоб розкрити, хто був цей Ісус для тих, хто повністю ідентифікував себе через свою історію. У першому розділі свого Євангелія, яке ми читаємо за Божественною Літургією у неділю перед Різдрвом Христовим, Матфей розкриває генеалогію Ісуса Христа через 42 покоління: від Авраама до Давида, чотирнадцять поколінь, від Давида до Вавилонського полону чотирнадцять поколінь і від Вавилонського полону до Христа - чотирнадцять поколінь. Після опису родоводу апостол Матфей негайно переходить до розповіді про Різдво нашого Господа.

Матфей розумів, що надзвичайно важливо є, донести до людей Божих, що цей Ісус Христос був одним із них, невід'ємною частиною їхньої всієї історії - не чужинець, який не має співчуття чи любові до них, - а є одним із тих, хто прийшов доповнити Божу обіцянку дану їм. Сенс у всьому цьому полягає в тому, що Матфей намагався донести до всіх, що вся ця історія, всі ці покоління призводили до чогось – чогось більшого, ніж вони коли-небудь очікували.

Весь Новий Завіт показує те саме для всіх нас, хто розуміє, що Син Божий залишається “одним із нас”. Все, що ми бачимо в Євангеліях, Посланнях та Одкровенню - добре (в людському розумінні) те, що ми читаємо, і не добре те, що ми читаємо, - надалі виявляє нам, що все це “веде до чогось” - і те щось є очікування нашого спасіння, щоб стати єдиними з Богом.

Наша молитва полягає в тому, щоб, продовжуючи цей передріздвяний час, ми перебували в очікуванні. Бог прийшов до НАС, Бог є серед НАС, і Бог знову прийме нас у Своє Небесне Царство, якщо ми живемо як ті, хто зодягнувся в Нього у часі Святого Таїнства Хрещення і отримав повноту Благодаті Святого Духа в Святому Таїнстві Миропомазання. Будемо завжди прагнути зберегти цю одягу хрещення чистою, білою одягою, в яку ми були зодягнені після нашого Хрещення, і незаплямовані гріховністю в день нашого упокоєння, як це було напочатку.

Будемо готуватися через молитву та піст і в спогляданні на чистоту ЛЮБОВІ, даної нам через невинне дитя, постійно прагнути до кінцевій цілі – до того - до чого Бог веде нас через усі покоління людської історії.

У Всеобіймаючій Любові у Христі та за молитвами Святого Апостола Филипа,

- + **Юрій** – Митрополит Української Православної Церкви в Канаді
- + **Антоній** – Митрополит Української Православної Церкви США, Південної Америки та Діаспори
- + **Єремія** – Архієпископ Української Православної Єпархії а Південній Америці
- + **Даниїл** – Архієпископ Української Православної Церкви США та Діаспори
- + **Іларіон** – Єпископ Української Православної Церкви в Канаді
- + **Андрій** – Єпископ Української Православної Церкви в Канаді